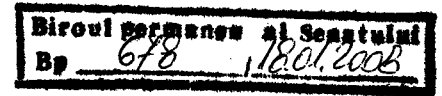

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală*, inițiată de șase parlamentari din Grupurile parlamentare ale PC (Bp. 678/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare amendarea Codului penal și a Codului de procedură penală, propunându-se, în principal, restrângerea dreptului de circulație în străinătate al persoanelor care sunt învinuite sau care au fost condamnate pentru săvârșirea anumitor infracțiuni.

II. Propuneri și observații

1. Din punct de vedere al intenției de reglementare, precizăm că pedepsele complementare prevăzute de art. 64 din Codul penal constau în privări temporare a exercițiului unor drepturi prevăzute în mod expres de articolul menționat.

Ceea ce caracterizează acest tip de pedeapsă este că ea se află în strânsă legătură cu infracțiunea săvârșită, în sensul că cel condamnat s-a folosit fie de funcția ocupată, fie de calitatea avută (părinte, tutore, curator) pentru a comite infracțiunea și, astfel, devine nedemn de a mai exercita temporar un drept dintre cele enumerate de art. 64 din Codul penal.

Însă, după cum rezultă din Expunerea de motive, interzicerea dreptului de a părăsi țara restrânge dreptul la circulație al persoanelor care au dovedit înclinații antisociale, în scopul de a preveni săvârșirea unor asemenea fapte în afara granițelor țării. Astfel, ar rezulta că interzicerea dreptului de a părăsi țara este o *măsură de siguranță* (de natura celor prevăzute de art. 111 din Codul

penal) și nu o pedeapsă complementară, iar includerea în cuprinsul art. 64 din Codul penal a acestei restricții este de natură să creeze confuzii legislative, motiv pentru care nu poate fi susținută o asemenea propunere.

2. Nu suntem de acord cu enumerarea anumitor infracțiuni care atrag interzicerea dreptului de a părăsi țara, fără a fi nevoie de vreo altă condiție, atâta vreme cât pedeapsa complementară se execută după pedeapsa principală, care reprezintă deja o sancțiune pentru infracțiunea săvârșită și presupune implicit o limitare a dreptului la circulație. Dacă după executarea pedepsei cu închisoarea se instituie o nouă limitare a dreptului la circulație pentru săvârșirea aceleiași fapte, putem afirma că ne aflăm în prezența unei duble sancțiuni, ceea ce contravine Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Și în ceea ce privește măsurile preventive prevăzute de Codul de procedură penală, modificarea art. 136 din Codul de procedură penală contravine scopului acestor măsuri. Astfel, potrivit art. 136 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cauzele privitoare la infracțiuni pedepsite cu detențiune pe viață sau cu închisoare, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei se poate lua față de acesta una dintre măsurile preventive cuprinse în norma menționată.

Raportat la aceste dispoziții legale, luarea măsurii preventive față de toate persoanele care sunt învinuite de săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate, fără a se aprecia dacă luarea acesteia este de natură să asigure buna desfășurare a procesului penal sau fără a exista pericol ca învinuitul sau inculpatul să se sustragă de la urmărirea penală, judecată ori executarea pedepsei, instituie practic o sancțiune constând în restrângerea dreptului la liberă circulație, față de persoane a căror vinovăție nu a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, încălcându-se prezumția de nevinovăție de care se bucură orice cetățean român.

Precizăm că, potrivit art. 38 din *Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate*, restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani numai în condițiile și cu privire la următoarele categorii de persoane:

a) cu privire la persoana care a fost returnată dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat;

b) cu privire la persoana a cărei prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere gravă intereselor României sau, după caz, relațiilor bilaterale dintre România și acel stat.

În situația prevăzută la art. 38 lit. b), măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale care deține date ori informații cu privire la activitatea pe care persoana o desfășoară sau urmează să o desfășoare în străinătate, de către Tribunalul

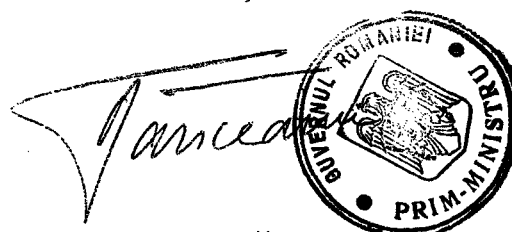
București și are o sferă mult mai largă de aplicare decât cea a inițiativei legislative, întrucât se poate dispune independent de existența unei cauze penale. Totodată, conferă instanței de judecată posibilitatea de a aprecia, în concret, starea de pericol ce ar decurge din prezența unui cetățean român pe teritoriul altui stat, în funcție de împrejurările cauzei.

Măsura dispusă de textul de lege menționat se circumscrie situațiilor expres și limitativ prevăzute în art. 53 din Constituție, respectiv apărarea securității naționale și a ordinii publice, având în vedere că problema controlului migrației ilegale din România spre statele europene prezintă interes atât pe plan intern, cât și extern. În acest sens, chiar în Expunerea de motive a Legii nr. 248/2005 se arată că *„adoptarea unui act normativ care să reglementeze condițiile exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, în acord cu prevederile Constituției, precum și cu alte documente internaționale în domeniul protecției drepturilor omului, la care România este parte, se constituie într-un demers necesar într-o societate democratică având la baza sistemului de valori principiile umaniste promovate în spațiul european. Pentru aceste considerente a fost elaborată prezenta lege care asigură implementarea atât a prevederilor constituționale, cât și a art. 13 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și a art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului